

[Oluf Pedersen.]

linien, så kun de, der selv vil, betaler skat, vil det ikke være så godt for den højtærede finansminister. Det er uforsvarligt at lave en sådan lov, hvis overholdelse der ikke kan føres kontrol med, og man skulle sørge for at komme af med den slags love.

Det ærede medlem hr. Rasting ville ikke laste pressen, fordi den skriver, hvad den mener er rigtigt. Det vil jeg selvfølgelig heller ikke, men jeg vil laste de politiske partier, som ikke holder fast ved, hvad de mener er rigtigt, men siger, at loven om afgift på rejsevaluta er nu engang blevet lavet, og lige meget hvor forkert den er, ændres må den ikke. Jeg mener, at en aftale mellem de fire partier kun skal gælde, hvis de alle vedstår den fuldt og helt, og det kan måske blive afklaret, hvilke partier der vedstår den, og hvilke partier der vil af med den. Men lad os så blive klar over: hvad er det for politiske partier, der vil beholde den skat?

Den højtærede finansminister forstod ikke det spørgsmål, jeg stillede. Når Danmark henvender sig — og det er da vist rigtigt, ministeren har ikke sagt det, men jeg går ud fra, det er rigtigt — til de andre nordiske lande med en protest eller en henstilling om at nedsætte den udførselsafgift på papir til Danmark, som er ved at ødelægge dansk presse, så ville finansministeren have stået bedre i forhandlingerne herom, hvis han havde sørget for at få ophævet afgiften på rejsevaluta, der virker som et pres eller et tryk på det nordiske samarbejde. Da det drejer sig om et så ringe beløb, og da man ved, at der finder omgælder sted, synes jeg, det var helt naturligt, hvis man som udtryk for, at man ønskede, at dette nordiske samkvem skulle være så godt som muligt, straks ophævede denne skat. Det kunne ikke ske for tidligt.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Hvornår og hvor har jeg sagt, at det var retsforbundets skyld, at de forlig, de andre partier har sluttet, ikke blev anderledes, end de var?

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Den højtærede finansminister udtalte til bladet „Arbejdsgiveren“, refereret i venstres organ „Frederiksborg Amts Avis“ — jeg må nøjes med at gengive det efter referat: i og for sig spiller det ingen større rolle med de tolv retsstatsfolk, der er i rigsdagen, men da de politiske partier skæver til dette retsforbund af frygt for, at retsforbundet skal få øget til-

slutning, har man ikke ved forliget i efteråret turdet gå sådan i dybden og bredden, som det var nødvendigt; heller ikke ved det forlig, der er sluttet nu i foråret, har de andre politiske partier turdet gennemføre det, man skulle have gennemført, af frygt for retsforbundet, og derfor er retsforbundet så farligt.

Sådan sagde den højtærede finansminister til „Arbejdsgiveren“ ifølge referatet i „Frederiksborg Amts Avis“.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Citatet er noget frit, men jeg skal indrømme, at den dybere mening med det, jeg sagde, var dette, at retsforbundet indirekte har haft og har en dårlig moralsk indflydelse på sine medmennesker. Det mener jeg stadig — og det skulle det ærede medlem lægge sig på sinde.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Hvem der er bange for retsforbundet, kan måske den højtærede finansminister, hvis han har antydnet noget sådant, nærmere definere! Jeg ønsker i hvert fald for mit partis vedkommende at sige, at ængstelsen ikke er tilstede og ikke heller har været tilstede under de forhandlinger, der er foregået. Så hvis det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har fået for meget selvfølelse i anledning af en sådan udtalelse eller antydning fra den højtærede finansministers side, beder jeg det ærede medlem trække den del af selvfølelsen fra, som eventuelt skulle vedrøre mit parti; for den eksisterer ikke.

Iøvrigt forstår jeg ikke, at der virkelig skal være så stort slagsmål mellem den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Såvidt jeg ved, var det retsforbundet, der var den direkte foranledning til, at vi fik den nye regering. Jeg synes, de herrer skulle se at blive gode venner igen, som de var det i gamle dage. Jeg synes, det var passende, det skete.

Er det ærede medlem hr. Oluf Pedersen nu ikke en smule betænkelig ved at stille dette forslag så enkeltstående? Kan han ikke risikere, at hans vælgere — sammenblandede og mangfoldige af anskuelser og indstilling, som de er — måske synes, at han dermed godkender alle de andre foranstaltninger, der er gennemført? Skulle vi ikke tage det hele på stribe, når vi endelig er i gang?

Til det ærede medlem hr. Rasting vil jeg bare gøre den ene bemærkning, at det er fortrinligt, at en repræsentant for et rege-